

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr
pentru fie-care publicare.

Sibiu, 16 Octombrie 1885.

De când se scriu și publică jurnale românesce în Austro-Ungaria, și e cam mult de atunci, nu credem să fi fost timp, când coloanele ȋiarelor române să fi fost așa neconținut agitate de una și aceeași cestiune: a luptei pentru esistență dintre maghiari și români, ca ați.

Ȑi de Ȑi, lună de lună coloanele ȋiarelor noastre se ocupă cu cestiunea naționalităȋilor, încât chiar ni s'au făcut și nouă imputări pentru lipsa de variațiune a primilor articli.

Sincer o spunem, că nu bucuros zăbovim la această muncă sisifică, dar că într'un mod fatal suntem împinși a o face aȐi și mâne și poimâne; căci nu trece Ȑi lăsată de DȐeu, ca să nu fim provocați și siliți a ne ridica cuvântul în protiva maghiarismului, acestui moloch, care nu visează de alta, decât cum să ne înghită, cum să ne nimiciască.

Cu toate aceste nici când n'am pregetat de a ne declara asupra diferitelor cestiuni interne ale noastre, de câte-ori ni s'a dat ocașiunea și de câte-ori s'a simțit necesitatea.

Și în momentul de față suntem buni bucuroși, că putem înregistra un eveniment îmbucurător în viața noastră națională internă, care ne face să părăsim deși nu de tot (căci aceasta ar fi a Ȑi aproape imposibil), dar barem încâtva obiectul mult discutat.

Este vorba de un „Apel” al asociațiunei naționale din Arad pentru cultura poporului român.

Despre numele unei astfel de asociațiuni aveam și noi cunoscință, dar despre esistența ei, mărturisim fără șfială, că n'am avut. Că cum a putut să stagneze această asociațiune dela 1870 încoace, adecă în decurs de 15 ani de Ȑile, cum ne-o spune chiar și apelul, aceasta este, ce nu ne e cunoscut, ce nu putem pricepe.

Că cine poartă vina acestei stagnări, — nu ni se spune așa, ca să putem fi deslușiți pe deplin.

Una din două, sau publicul, care i-a denegat ori-ce sprijin și atențiune asociațiunei aradane, sau cei însărcinați cu conducerea afacerilor sale. Ori și cum ar fi, — este un semn trist și descurăgiător acesta.

Faptul înse, că s'a esmis apelul de mai jos, care e cu multă căldură și zel scris, ne liniștesce încâtva în nedumerirea noastră și ne face a crede, că cei chemați de a conduce destinele acestei importante instituțiuni naționale, pătruși de greaua lor misiune și de marea responsabilitate ce le încumbe, în sfârșit s'au decis a păși înainte, ne face să credem, că dacă n'a fost aceasta asociațiune: **va fi.**

FOIȚA.

Rămas bun.

Un șes mândru și neted se întinde pe marginea Arișului. E plaiul Turȋii, câmpia lui Traian, acel loc îngrozitor unde Mihai Viteazul a cădut jertfă unei lașe mișelii.

Urme de tristă reamintire pentru noi sunt acele locuri, cete de arcași și de proșcari, de lănceri și de toporari năvăliau de toate părțile, prăbușeau cetăți și orașe, ardeau sate și păduri, chinuiau femei și copii.

Și lumea privia uimită, dar nu da ajutor. Cine și cuteza să se opună furiei tatare și turbării căzăcesci? Nimeni pe lume. Numai Românul, sorman și strivit de multele neajunsuri, amenințat de toate părțile, sdrobot de vijeliile cele mai crunte, el a rămas lipit, infipt lângă rămășițele acelor locuri, cu datinile cu obiceiurile lui, cu religia cu limba și cu o iubire neclintită cătră casa și locul, pe care a născut și a crescut, cătră soția și copii lui, pentru cari a trăit și a muncit.

Dar copii, erau ei oare cei mai buni din lume? Nu. Dar erau ai lui, și el în ei și iubia și apăra viața și libertatea sa. Și nimeni pe lume, nici turcul, nici tatarul, nici chinul, nici osânda, nu l-au

Eată apelul:

Asociațiunea națională din Arad pentru cultura poporului român.

Era anul 1861, când la cel dântăi apel, al inteligenței române din Arad, a răspuns în timp scurt aproape una mie de glasuri românesce, ca cu o gură și o inimă: **să fie! și s'a făcut: asociațiunea națională în Arad pentru cultura poporului român!**

Acesta era resunetul firesc al redșteptatei conștiințe naționale și ambițiunea poporului român a-și elupta titlul și îndreptățirea, ca să fie pus și el în rëndul popoarelor mai luminate.

Însuflețirea generală și entusiasmul național, cu care a fost primită ideea unei reuniuni de cultură în Arad în toate părțile societății, a dovedit că era de simțită trebuința unei asemenea reuniuni, carea să-și aibă drept scop: *cultura poporului român.*

Acesta este înaltul și sublimul scop, ce urmăresce asociațiunea română din Arad, precum foarte lămurit se arată în §. 1. al statutelor sale, unde se Ȑice:

Scopul societății este:

a) *cultura națională a poporului român și mai ales înaintarea literaturii române;*

b) *a da ajutoriu de bani sau altfel de ajutoriu ori remunerățiune studenților și preste tot tinerilor români mai sâraci, cari umblă în instituttele de învățătură, sau și altcum se pregătesc pe ori-ce carieră științifică, artistică, industrială, de neșăfătorie, sau economică; așa și învățătorilor elementari români, cari în chemarea lor se trudesce cu sporiu de laudă; și autorilor români cari au lipsă de ajutorință; nu almintrelea din timp în timp a întinde ajutorință scoalelor elementari, care sunt în lipsă de cărți și de alte unelte școlastice, cară învățătorilor buni a da premie etc.*

Fată în aceste definit scopul pentru care s'a înființat asociațiunea română din Arad, cât și largul ei câmp de activitate, ca și care puține reuniuni vor avea în patria noastră. Și până la anul 1870 asociațiunea aradană a produs rezultate admirabile în realizarea mărețului seu scop: a dat nou impuls vieții sociale și a înlesnit la mulți tineri români căștigarea culturii științifice, pentru ca să ajungă membri folositori patriei și națiunei.

Dar împrejurări fatale au lovit tinera noastră societate cu răceala și neîncrederea publicului, astfel, că până în timpul din urmă, durere, afacerile ei au stagnat spre vătămarea și paguba intereselor noastre culturale!

Inteligență română! Noi nu putem suferi nepăsători această stare nenaturală a asociațiunei no-

putut despărți de aceste locuri, de locșorul seu, pe care veacuri întregi neam din neamul seu, a presărat grăunțe scumpe, stropite adese cu lacrimi și cu sânge.

El nu afla lecuire pentru inima și puterea și mintea lui, decât la sinul soției și al pruncilor, împărțind tainic unul altuia durerea ori bucuria, el nu căuta fericire și mulțămire, liniște și pace, decât acasă în jurul vetrei, la acel loc, de unde sar scinței calde sclicicoase și varsă în vinele lui proaspătă putere de viață.

Acolo a crescut și a trăit și acolo voia să moară, el și toți urmașii lui.

Resfrat pe șermul Arișului se întinde între vii și grădini un mic sătuleț. Un șir lung de munți se ridică la spatele lui, cu piscurile lui falnice, cu stâncile încântătoare, cu pădurile lui înverșite și înflorite, recorite și desmerdate de clocotul unui isvor cristalin. Pe coama unei coline se vęd și astădi rămășițele unei fortărețe romane. Ruine înegrite de urgia veacului, zac dărâmate la pământ, acoperite de urzici și cucută, și un lung lanț de munți despicați se ridică de jur-împrejur. Și toate, grădini și câmpuri, câmpii și văi, păduri și stânci, scliciau vesele scăldate în aurora dulce a dimineții. Voios ciripeau și paserile, sburând dela mlădiță la mlădiță și ciugulind dulceața mugurilor înfloriți, numai frun-

stre, fără ca să roșim înaintea lunei, și să atragem asupra noastră osânda urmașilor nostri; nici nu voim a ne face părtași crimei neiertate, din punct de vedere național-cultural, ca să lăsăm să pieară și să se stingă înaintea ochilor nostri, o instituție umanitară, o instituție de cultură pentru poporul român, cum este și trebuie să fie asociațiunea națională din Arad!

Lupta de esistență, la care suntem provocați astădi pe terenul cultural ne dă numai ocașiunea și impulsul, ce ne aprinde ambiția și ne măresce aspirațiunea la triumf și glorie. Și dacă în lupta noastră de desvoltare nu ne putem ridica noaue fortărețe, în cari să ne scutim limba și cultura națională, români! să întărim fortărețele, care le avem, puținele așeșeminte de cultură, dându-le un nou avânt și învioșindu-le prin un nou spirit de viață!

Asociațiunea națională din Arad nu este nici creațiunea, nici proprietatea exclusivă a Aradanilor, ci a tuturor românilor din patrie; este o reuniune de cultură, la care românii iubitori de progresul neamului lor, fără osebire, sunt chemați și îndreptățiți a lua parte în ea și a se interesa de afacerile ei.

„Membrii societății pot fi toți acei cetățeni din Monarhie, cari doresc cultura poporului român. Aceasta stă înarticulat în §. 4 al statutelor asociațiunei. Singura condițiune ce se pune este ca: spre înaintarea scopurilor societății, membrii ei au să ofere pe trei ani o sumă anuală cel puțin de 2 fl., sau să dăruiască un capital de 40 fl., care va forma averea fundațională a asociațiunei.

La voi dar ne adresăm frați români de pretutindenea și ve rugăm în numele cauzei: alungați neîncrederea și prejudețele trecutului și veniți a depune obolul vostru pe altariul culturai naționale, veniți, ca împreună să dăm o nouă viață asociațiunei aradane, să o ridicăm la acel nivel, unde o pretinde ca să fie onoarea și demnitatea noastră națională!

Să ne ajutăm înșine, că și DȐeu ne va ajuta!

Arad, din ședința direcțiunei asociațiunei naționale pentru cultura poporului român, ținută în 29. Septembrie (11. Octombrie) 1885.

Președinte:

Ioan Beleş,
director primar.

Romul Ciorogariu,
notariu.

Da. Este o datorință națională a sprigini această asociațiune, care are o misiune așa de frumoasă. Atunci, când vor prospera astfel de instituțiuni, cari prin forțele unite într'o lucrare pacinică a românilor vor tinde la paralisarea efectelor amorțitoare ale reuniunilor de maghiarizare și vor lupta pentru

Ȑișul, el, și cu umbrele sale sta linișit amortit, încă părea că visează.

Pe prispa unei netede case țărănesce, acolo la marginea satului, unde un șir lung de pomi umbresc straturile presărate cu legumi și cu flori, ședea o jună copilă și șoptea frunzelor dulci cuvinte de farmec și iubire.

Frumoasă și zimbitoare era fața ei, mândru și îndoitriu era trupul ei, și lină și doioasă era privirea ochilor ei mari și luminoși, de moșneag încă se desmerda privind la dânsa. Ea nu strălucia, dar fermeca. Fermecca asemenea unei floricele crescută pe șesul frumos al văilor umbrite de stâncile falnice ale munților și desmerdată de clocotul isvoarelor curate.

„Nu, nu pot. Pre el nu-l pot iubi, nu, nici odată” șoptea ea tainic ascunsă în umbrele unui bătrân umbrar, „ași păcătuim înaintea altariului, așa minți înaintea lui Dumnezeu. Ochiul seu a vędut durerea inimii mele, el a audeț suspinele ei, și m-i teamă de osânda și de urgisirea lui.”

Și de ce Mia, o fată sormană și trudită, de ce iubea ea pre altul, poate tot atât de supus și umilit ca și ea, și nu iubea pre acel om mândru și bogat, sumeț și îngâmfat, ce venise să căștige iubirea și încrederea ei? Dar de ce să nu iubească ea pre acel păstoriu „așa, sorman și umilit cum era el? Nu iubesc și ceriul vermii și gândacii și le dă pu-

esistența și dezvoltarea noastră culturală pe terenul, care ni l' designează trecutul nostru și aspirațiile noastre, — atunci nu vom peri.

Am spus-o cu altă ocaziune, că descentralizarea activității asociațiilor noastre culturale este o cerință, dela care se condiționează rezultatul acestei activități.

Rațele binefăcătoare ale unui centru comun de lumină, fie ele cât de calde și cât de intensive, în îndepărtări mari își perd și din căldură și din lumină, și scopul din vedere nu se ajunge.

Centrul nostru de activitate națională și culturală, pre care l' formează asociațiunea transilvană, nu putea să și varse rațele până dincolo de granițele Ardealului. Renascerea unei asociațiuni române de cultură în Arad, a fost deci o necesitate adânc simțită, care are să îplinească un gol în munca noastră de regenerare.

Cât pentru noi, dorim din toată inima, ca aradani pătrunși de cuvintele din apel: „Să ne ajutăm înșine, că și Dumnezeu ne va ajuta!“ să facă ca să uităm trecutul de 15 ani și să credem că românul poate, dacă voiesce.

În acest înțeles felicităm pe aradani și le dăcem: **Înainte cu Ddeu.**

Yff.

Revista politică.

Sârbii înaintează tot mai mult și mai mult în spre granița bulgară și ocupă pe rând toate pozițiile strategice de aci. Ear bulgarii pe semne foarte neplăcut surprinși, își retrag trupele din Rumelia și stau cu frica în sin să vadă ce are să se întâmple.

În zilele trecute earăș veni o veste neliniștitoare dela granița sârbo-bulgară, prin care se alarmase Europa, că sârbii au trecut fruntariile prin Klissura pe la Trn. Scirea fu îndată desmintită din ambe părțile. Dar cu toate că vestea a fost falsă, dice „N. fr. Presse“, impresiunea, pre care a făcut-o ea în Europa nu se poate șterge așa ușor. Ea a produs o spaimă strașnică și fără de voie trebuie să ne întrebăm, că oare 'n cas dacă ar trece sârbii cu adevărat granița, ce are de gând să întreprindă diplomația?!

Aceasta nu se poate scii. Fapt este, că nedumerirea e generală și foarte mare. Și ea provine din strania ținută a Rusiei de o parte și a Sârbiei de altă parte, care este așa de nenaturală, încât presa europeană neputându-și explica această enigmatică situația, nu poate decât să se teamă de un complot diplomatic, foarte periculos pentru mult asigurata și garantata pace a Europei.

Parlamentul engles se va disolva în 18 Novembre și alegerile pentru parlamentul viitoriu se vor începe în 24 a tot acelei luni. În înțelesul constituțiunei englese, parlamentul va avea a se întruni în decurs de o lună după efectuarea actelor electorale. Resultatul nu se poate prevedea, dar după o telegramă a unui jurnal vienez sesiunea viitoare a parlamentului englez va fi bogată în debateri vii și interesante.

În privința întrevederii baronului Courcel, ambasadorul Franciei la Berlin, cu principele de Bismarck, „Neue freie Presse“ dă următoarele amănunte:

Ambasadorul, baronul Courcel, a asigurat pre principele Bismarck, că dacă noua cameră va da o nouă direcțiune politice interne, aceste fluctuațiuni, cel puțin pe cât timp d. Freycinet va fi la mini-

steriul de esterne, nu vor exercita nici o influență asupra politicei din afară, care și de aici înainte va fi condusă de un spirit pacinic moderat și va menține bunele relațiuni cu marile puteri. Ministrul frances de esterne în această privință e pe deplin înțeles cu președintele republicei, despre care principele de Bismarck s'a convins că, în alegerea bărbăților pentru conducerea politice franceze, el va lăsa la o parte persoanele, cari ar putea să îngreueze bunele relațiuni ale Franciei cu puterile străine.

Declarațiunea baronului Courcel în fond se unesce cu vederile principelui Hohenlohe, exprimate în rapoartele sale din urmă.

Deputatul frances (radical) Lockroy a fost propus, ca membrii tuturor fracțiunilor republicane să se întruniască într'o adunare, cu scop de a elabora un program comun de acțiune în parlament. Dar se vede, că partidele republicane, pre cari momentul i-a determinat să se uniască în fața pericolului, nici până aci nu au primit propunerea lui Lockroy și se crede, că nici nu se vor întruni vr'odată. Oportuniții combat posibilitatea coalitiunii, dicend, că prin aceasta ministeriul nu va fi alt ceva decât comisionariul majorității. Asemenea combat și radicalii idea lui Lockroy; o împrejurare aceasta, prin care se nimicesc toate prospectele bărbăților preocupăți de viitorul republicei franceze.

S'a stabilit în sfârșit o convențiune între Anglia și Turcia cu privire la cestiunea egipteană. Misiunea lui Sir Drummond Wolff n'a rămas fără succesul dorit.

Punctele principale ale convențiunei satorite sunt următoarele: 1. Să se esmită un comisar engles și unul turc spre a cerceta cu deamănuntul poziția Egiptului. 2. Să se reorganizeze administrația, starea financiară și armata Egiptului. 3. Să se restabiliască pacea în Sudan. 4. Să se evacueze țara de trupele englese, îndată ce se va aduce administrația internă în ordine.

Mesagiul de deschidere a delegațiunilor.

Sâmbătă la ameași s'au prezentat ambele delegațiuni în audiență la împăratul. Maiestatea Sa a răspuns la cuvintele presidenților cu un mesagiu, pre care „N. fr. Presse“ îl numesce cel mai important dintre toate câte s'au rostit cândva în fața delegațiunilor. Eată acest mesagiu.

Asigurările de supunere credincioasă, pre care tocmai 'mi-afi exprimat-o, me umplu de o sinceră mulțumire. Primiți în schimb espresiunea deplinei mele grații regesci (împărătesci).

Rapoartele monarhiei cu puterile străine, sunt cele mai amicale.

Visita, cu care ne-au îmbucurat pre noi la Kremsier Maiestățile Lor Împăratul și Împărăteasa Rusiei, ne-a venit ca un semn prețios al continuității acelu raport intim și plin de încredere dintre monarhii celor trei imperii vecine, a cărui însemnătate pentru pacea monarhiei și a Europei o am putut să v'o anunț înainte cu un an. În nisuița serioasă e de a susține starea de drept garantată prin tractate, ca basă, a păcii și ordinii, aflăm deplina conlucrare a celorlalte puteri europene.

Această unanimitate întru asigurarea marilor interese ale păcii, formează garanța cea mai însemnată a succesului.

În acest spirit guvernul meu se n'suesce, în unire cu celelalte puteri signatate ale tractatului de Berlin, de a restabili ordinea legală pe teritoriul Balcanilor, a cărei violare neașteptată provoacă pericole serioase pentru

liniștea și prosperarea popoarelor de acolo. Respectarea tractatelor și susținerea drepturilor și a datorințelor ce emanează din ele, au fost condițiile acelei încredere, pre care a pus-o Europa în popoarele balcanice prin aceea, că a creat pentru dânsese condițiunile unei vieți politice independente.

Susținerea păcii și conservarea intereselor monarhiei, vor fi și pe viitoriu prima problemă a guvernului meu.

Proiectele, cari vi se vor supune spre pertractare constituțională, vor da dovadă despre aceea, că și de astădată s'a ținut cont deplin despre starea financiară. Administrațiunea de război ia la dispoziție dela dvoastră mijloacele oferite cu plăcere, — ceea-ce recunosc mulțumindu-ve, — pentru ca să îmbunătățească starea ce reclamă ajutoriu a șargelor inferioare și a cadeților, fără urcarea cerințelor totale. Dezvoltarea crescândă a marinei Mele de război, pe basa principiilor pentru apărarea țărmurilor, principiilor satorite în anul trecut, v'o recomand îngrijirei binevoitoare a dvoastră.

Relațiunile culturale și economice din Bosnia și Herțegovina, sunt pe o cale constantă și îmbucurătoare de progres. A fost posibil și de astădată a acoperi cheltuielile administrative din percepțiunile proprii ale acestor țeri. O asignare din mijloacele comune ne se va cere. Guvernul meu a făcut earăș o reducere a creditului trebuincios pentru trupele din Bosnia și Herțegovina.

Contez cu încredere și siguritate deplină la devotamentul, înțelepciunea și zelul patriotic, cu care veți sprijini guvernul meu în împlinirea problemelor lui însemnate. În acest înțeles ve bineventez în modul cel mai cordial.

Mesagiul acesta este obiectul, cu care se ocupă presa austro-maghiară de câte-va zile. În genere vorbind mesagiul a făcut o bună impresie asupra spiritelor. Pondul deosebit, pre care l'a pus capul statului pe necesitatea susținerii păcii și a tractatelor esistente a plăcut tuturor.

Numai presa maghiară se vede a avea unele nedumeriri în privința alianței celor trei împărași, pre care a accentuat-o în modul cel mai categoric monarhul nostru. Chiar și guvernamentalul „Pester Lloyd“ se declară cu puțină încredere asupra acestui lucru, când dice: „Ne aducem bine aminte, că a mai existat o asemene alianță între cei trei monarhi și înainte ultimului război russo-turc, și că aceasta tot n'a putut împedeca subscrierea contractului de pace din San Stefano. Noi trebuie să dovedim numai, că încrederea cu care întimpinăm noi regimul rusesc, să nu păță ear un fiasco, ca atunci.“

„Egyetértés“ e și mai fără de reserve în exprimarea neîncrederei sale față de politica rusească, cu toate că de altă parte constată, că cuvintele monarhului au fost foarte liniștitoare. „Că ce să fie cauza și scopul schimbării curioase în politica rusească, — dice foaia kossuthistă — aceasta este enigma cea mare a politicei europene, și cu mare precauțiune trebuie să așteptăm dezvoltarea evenimentelor, ca să vedem desnodământul acestei enigme. Ca să se pună Rusia și să se lapede deodată de tradițiunile sale, să combată aspirațiile slave și să lupte pentru suveranitatea Sultanului, aceasta nu o va putea-o nimeni privi cu liniște.“

„Pesti Napló“ organul opoziției moderate, recunoaște, că nici un monarch n'a ținut o cuvântare mai pacinică, ca cea de Sâmbătă a împăratului nostru, apoi continuă astfel: „Pondul principal al mesagiului cade pe amficia rusească. Consecința acestei alianțe rusesce este și politica noastră orientală, care poate că ar avea altă față, dacă nu s'ar mișca pe

tere și viață? De ce să nu-l iubească și ea pre el, cum era, fără vadă, fără avere, fără domniă, așa trudit și prigonit, sêrac și umilit cum era el?

Era înse bunefă, era sufletul seu, acel suflet mare și puternic și era iubirea, o iubire caldă și duioasă ce scilpea în ochii lui.

Astfel se potriviră inimile lor, simțirile lor, și ei se iubeau reciproc.

Nici unul din ei înse n'avea tăria se destăinuiască povara inimei sale. Se întâlneau ei pe marginea riului, pe cărarușa muntelui, în adâncimea pădurilor și pe verdeața luncilor, el o întreba de cale, ea îi răspundea zimbând și pornea apoi a lene, dar nu sta locului, nici pentru o lume întreagă.

Dar apoi a venit o di, o di din cele mai dulci și mai frumoase.

Ea nu era ca altă dată! Ochii ei vineți mari și visători erau fics îndreptați în fața lui; cuvintele ei erau blânde și duioase, dulci și răpitoare și inundau rumeneala buzelor ei, ca un riuleț ce curge tainic murmurând.

„Arsenie“ îi șoptea ea lui, „eu vreau să fiu a ta, și numai a ta. Pe tine te iubesc eu, și ție se închină ochii și inima mea. Tu ești om singur în lume și poți merge unde vrei, poți face ce vei voi. Tu 'ți-ai făcut datoria cătră țară și paza și îndurarea Domnului țieu te va apăra în tot locul. Eu încă vreau să fiu cu tine, în ori-ce loc și în ori ce

parte a lumii vei vrea tu. Cu tine vreau să trăiesc și să mor, căci astfel doresce inima mea.“

„Încă nu dragă Mia, astăzi nu, mâne, mai târziu“ găngăvi el amețit de bucurie.

Și de ce nu astăzi? de ce mâne? de ce mai târziu? întreabă ea cuprinsă de durere! „Dar tu taci Arsenie, și privești îngrozit negrul norilor sburând asupra noastră. Ea e oglinda sufletului. O iconă cerească ce ne vestesce grele zile, năvălind cu furie asupra noastră. O solie cerească ne vestesce apropierea unei furtune crunte. Sufletul teu e neliniștit ca soarele pe cer. Ochii tei soară gânditori dela un loc la altul, și eu nu cutesc să me despart de tine. Nu-mi răspunzi Arsenie, de ce nu vrei să me ascuți.“?

„Nu pot Mio, astăzi nu pot să te ascult,“ răspunse el scurt și apăsător, mai atâtă trebuie să-mi iau rămas bun dela aceste locuri ce me impresor, dela vii și dela câmpuri, dela holde și grădini, eu trebuie să me despart de murmurul văilor, de clocotul isvoarelor, de șovăitul frunzelor, poate chiar și de cer și de stele. Rea mamă e aceea ce nu-și apără capul copilului seu, când îl vede impresorat de lupi, și eu nu aș fi vrednic de tine, dacă acum în fața morții aș sta ascuns și amorțit.“ Apoi apăsă buzele lui ferbinti pe albeța obrazului ei și porni.

Pe coama unei coline, la piciorul unui bătrân umbrar rămase Mia, frântă de durere, de spaimă și

de frică. Îi venea să fugă, să strige, să plângă și nu putea, era ceva ce o sugruma o strămtora și îi apăsa peptul, ca un bulbuc greu de pamânt.

După aceea se liniști. „Aci ori mâne“ și dicea ea, „acolo jos în prăpăstia stâncilor. Nici grije nici supărare, nici chin și nici durere nu va mai băntui inima lui. Acolo va putea el visa și dormi ușor, acolo va găsi el liniște și pace,“ șoptea ea privind gânditoare și o lacrimă după alta se strecura în jos pe obrazul ei tângit și îngălbinit.

O liniște adâncă domnia de jur-împrejur. Grădini și câmpuri, liveți și văi, păduri și stânci stau învălitate în negrul norilor, ce șerpuiau asupra lor, părăsite de rața soarelui auriu, despoiate de cântecul paserilor, de clocotul isvoarelor, de murmurul văilor, numai frunzișul, acel leac recoritor al verei, șoptea vecinic, de dimineața până sara, și până când cerul auriu se sfêrtică în mii de stele senine.

*

În ziua următoare cete de proșcari și arcași, de lănceri și de toporari năvăleau de toate părțile, ardeau și omorau tot ce le sta în cale, și în amurgul serei, când cerul și aruncă ultima rață aurie asupra văilor și munților, întreg acel verde plai era un cîntirim trist și dureros. Și acolo zăceau toate: speranța și iubirea, liniștea și pacea, frumusețea și bunefăea!

C. A. Silvan.

funia, cu care ne poartă Rusia. Este o întâmplare destul de curioasă, că Russia stăruiește pentru susținerea statului *quo ante* în peninsula balcanică, ca să nu se facă cumva astfel de schimbări în orient, cari să nu-i vină ei la socoteală. Asta e cauza de ce cere Rusia cu atâtă stăruință susținerea tractatelor. „Pesti Napló“ mai adaugă, că accentuarea acestei alianțe cu Rusia din mesagiul monarhului ar fi făcut o adăncă și deprimătoare impresie asupra membrilor delegațiunii.

Cronica evenimentelor din Balcani.

Reproducem după „Voința Națională“ următoarele sciri telegrafice în cestiunea orientală:

23 Octombrie.

Filipopol. — Trupele au început a pleca spre Bulgaria; de ieri au trecut o mulțime de batalioane cu destinație spre Sofia; încetul cu încetul fruntaria rumeliotă este golită de trupe; Filipopolul e plin earăș de o mare animație. Populația din acest oraș e puțin alarmată din cauza plecării trupelor bulgare; mulți se tem de o intrare a trupelor turcesci după plecarea celor bulgăresci. Temerea înse pare a fi cu totul neîntemeiată; se scie, în adevăr, că puterile se opun în contra ori-cărei acțiuni militare a Turciei în Rumelia.

Varna. — Se așteaptă cu mare nerăbdare întrunirea conferinței, care va avea să reguleze cestiunea Rumeliei. Turcia e sigură acuma, că lucrurile vor lua o întorsătură pacinică; de aceea s'a dat ordine pentru a se suspenda trimiterea de trupe din Asia mică; Poarta dispune de trupe îndestulătoare în Europa pentru a putea întreprinde o acțiune militară serioasă atât în contra Greciei, cât și în contra Serbiei. Guvernatorul Cretei, Savas-pașa, și doi mari silințe pentru a potoli mișcarea în Creta.

24 Octombrie.

Sofia. — Sârbii au adus ajutorul trupelor, cari ocupă posturi la granița din partea Vidinului. Prințul s'a dus să viziteze lucrările de fortificație la nordul Sofiei. Se așteaptă cu încredere rezultatul conferinței.

25 Octombrie.

Sofia. — (9 oare seara.) — Ieri seară guvernul bulgar fu prevenit, că trupele sârbesci au trecut granița la înălțimea orașului Trn, aproape de Klisura. Scirea fu îndată depeșată în străinătate, pe când cabinetul din Sofia adresa agenților sei diplomați o circulară pentru a le face cunoscut violarea teritoriului bulgar de către armata sârbească. Dar niște raporturi ulterioare au modificat informațiunile primite. Trupele sârbesci au executat, este adevărat, o mișcare către punctul graniței arătat, dar ele au ocupat numai postul vamal din fața orașului Trn. Ați mișcări nouă de trupe au fost semnalate toată ziua pe linia-graniță, dar n'au luat un caracter ofensiv.

26 Octombrie.

Londra. — „Standard“ țice, că dacă singurul mijloc de a conserva pacea este desfacerea unirii bulgare într-o oare-care măsură, Englitera nu va refusa să coopereze la o soluțiune înțeleaptă, dar ea nu va consimți la aceea ca conferința să-și dea misiunea, să asigure jugul Rusiei asupra statelor, pre cari tratatul dela Berlin le-a scăpat de egoista preponderanță muscălească.

Nu s'a primit încă răspunsul Engliterii, a Franței și Italiei la nota turcească; se crede că aceste puteri vor să limiteze conferința numai la cestiunea Bulgariei și Rumeliei. Se crede că va fi cu neputință restabilirea statului *quo in* Rumelia; ori-ce guvernor afară de principele Alecsandru n'ar putea sta două zile, din cauza agitației spiritelor; singur un despotism militar ar putea isbuti să restabiliscă statul *quo*. Poarta n'a isbutit încă pe deplin să învingă greutățile financiare. Scirea că un grup de bancheri ar fi gata să avanseze Porții o mare sumă garantată în venitul drumului de fer al Smyrnei, nu este încă pe deplin confirmată. Puterile își dau mari silințe pentru a stabili o înțelegere între Poartă și principele Alecsandru.

O moarte grabnică răpi earăș din sinul românilor din Sibiiu o ființă stimată de toți.

Ca fulgerul străbătut Marți seara trista scire, că

doamna Iudita Măcellariu,

soția consilierului gubernial în pensiune Eliă Măcellariu nu mai este între cei vii.

În oarele dela ameațădi, repentin fu atinsă de o apoplexie cerebrală și după suferințe de 7 oare natura a trebuit să se supună poruncei ceresci, și sufletul și-a luat sborul spre o altă viață în locașurile cele vecinice.

Țilele de 11 Mai și 15 Octombrie 1885, au lăsat dureroase amintiri după sine, La 11 Mai fu răpit dintre noi regretatul Visarion Roman, la 15 Octombrie Iudita Măcellariu; ambii rapid, așa că inimile noastre s'au sdruncinat până în temelile lor.

Iudita Măcellariu născ. Tobias s'a născut la 1838 în Hălmagiu din părinți proprietari de mine. La anul 1855 a pășit repozata înaintea altariului cu Ilustritatea Sa dl consilieru gubernial în pensiune Ilie Măcellariu.

Deși Dșeu i-a denegat bucuria cea mai mare, de a se putea numi mamă, ea totuși a fost mamă a multor nepoți și nepoate, ei soi, pre cari îi cresc și aședă cu îngrijirea și dragostea unei mame adevărate. Repozata a fost un adevărat ânger protector al tuturor, cari aveau lipsă de sprijin și ajutor. Un prototip de femeie.

Iudita Măcellariu a fost membră ordinară a „Reuniunii femeilor române din Abrud“ și a comitetului „reuniunii femeilor din Sibiiu.“ Tot ea a fost, care la anul 1877—8, chieată de dorul inimei sale umane a luat inițiativa pentru culegerea ofrandelor în folosul nenorociților rășboiului russo-turc-român. Zelul ei a fost coronat de cel mai strălucit succes, și meritul ei recunoscut prin hereșirea crucei „Elisabeta“ României.

Cu un cuvânt defuncta a luat parte la toate întreprinderile culturale și umanitare pentru națiunea sa, la cari numai a putut lua parte o femeie.

Amintirea ei va rămânea neștersă în sufletele noastre, cari o petrecem cu adevărată durere la pragul vecinicii ei lăcaș.

Eată și anunțul funebral, ce ni s'a trimis:

Eliă Măcellariu, consilieru gub. ca soț, *Corneliu Tobias*, protonotariu comitatens ca frate, *Eufemia Tobias* și *Constanța Balint* născ. *Tobias* și *Elena Adamovici* ca surori, *George Măcellariu*, *Ioan Măcellariu* și *Dr. Adalbert Balint* ca cumnați, în numele lor și al numeșorilor consângeni, cu inima frântă de durere aduc la cunoscința tuturor amicilor și cunoșcușilor, că neuitata lor consoartă, respective soră și cumnată **Iudita Măcellariu** născ. **Tobias**, după un morb greu de abia 8 oare, lovită de apoplexie cerebrală, ieri la 7 oare p. m. în etate de 48 de ani și provăduță cu cele sfinte — a încetat din viață.

Osămintele defunctei se vor înmormenta dela locuința avută, strada Schewis Nr. 19, Joi în 17/29 Octombrie la 3 oare d. a. în cimiteriul gr. or. român din suburbiul Iosefin. Fie-i țărina ușoară și memoria binecuvântată!

Sibiiu, 16/28 Octombrie 1885.

— Marți în 15 a l. c. a răposat în Domnul **Matei Voileanu**, cantor al bisericii gr. or. române din Șoimușul român și tatăl redactorului acestui jurnal. Repozatul s'a născut la anul 1819 și dela 1840 înceace, adevă în decurs de 45 de ani a servit bisericii amintite în calitate de cantor. Bătrânul a fost pretutindenea stimat și iubit, ceea ce le poate servi spre mângăiere întristatei familii și jalnicilor sale rudeni. Fie-i țărina ușoară și poimenirea vecinică!

Varietăți.

* (Convocare.) Reuniunea învățătorilor gr. or. români din districtul XI al Făgărașului își va ținea în anul acesta *adunarea generală ordinară* în țilele de 24, 25 și 26 Octombrie a. c. st. v. în opidul Făgăraș. Onorații membri ai acestei corporațiuni — învățătorii gr. or. din protopresbiteratele Făgăraș, Agnita și Cohalm, — cum și alți bărbați iubitori ai educațiunii sunt poftiți a lua parte la această adunare în număr cât se poate de însemnat.

Programul:

Ședința I. Joi 24 Octombrie a. c. st. v.

Discutarea și deciderea asupra raportului anual al comitetului central.

Supracensurarea rațiociniilor și darea de absolutoriu; statorirea bugetului pentru anul 1885/6.

Constituirea reuniunii pe un period nou de trei ani conform statutelor.

Ședința a II-a.

Desbatere generală asupra temei: disciplina și mijloacele, prin cari se poate ajunge ea în scoalele elementari.

Ședința a III-a Vineri, 25 Octombrie a. c. st. v.

Desbatere generală asupra temei: modul tractării sciințelor reale în scoalele elementari.

Ședința a IV-a.

Critică asupra disertațiunii: învățământul intuitiv ca obiect în clasa d'ântai, preferința lui față de rătăcirea din trecut, de Ioan Boiea.

Raportul comisiunii de trei asupra Abcdariului ilustrat pentru scoalele elementari de Domeșiu Dogariu.

Ședința a V-a Sâmbătă 26 Octombrie a. c. st. v.

Participarea în corpore la celebrarea sf. liturghii, din incidentul sârbătoarei M. M. Dumitru.

După eșirea din biserică probă generală asupra „producțiunii literare“, ce se arangează seara în 26 Octombrie a. c. st. v.

Ședința a VI-a.

Rapoartele comisiunilor pentru esaminarea raportului general, a încasării taceilor dela membrii etc. Încheierea adunării generale.

Din ședința comitetului central al reuniunii învățătorilor gr. or. din districtul XI. al Făgărașului, ținută la 4 Octombrie 1885 st. v.

Nicolau Aron,
v. președinte.

Nicolae Ludu,
secretariu.

* (Societatea de lectură din institutul teologic-pedagogic gr-or. din Arad) cu începutul anului școlastic s'a constituit în următorul mod: De președinte s'a ales cu mare entusiasm dl profesor Vasilie Mangra, vice-președinte Teodosiu Pinter, secretariu Ioan Cacinca, notariu Traian Vațian, vice-notariu Georghiu Jian, casariu Ioan Iercan, bibliotecariu Valeriu Magdu, vice-bibliotecariu Romul Vațianu, controlor Demianu Sebeșan. În comisiunea literară: Corneliu Lazar, Ioan Petran, Ioachim Turcu, Traian Vațian, Alexandru Mihuția, Nicolau Popoviciu, Romul Bortoș. În comisiunea revisoară: Dimitrie Muscan, Nicolau Chicin, Constantin Pava.

* (Postal.) Oficiul postal din Huniedoara schimbându-se în oficiu postal erarial de cl. II., va înmanua epistolele și pachetele postale pe teritoriul orașului, începând dela 1 Novembre n. prin tabelari de postă la locuințele private. Înmanuarea epistolelor simple și recomandate, a tipăriturilor, a revistelor săptămânale și lunare, a jurnalelor, precum și a asignațiunilor postale se va face fără tacsă. Celelalte servicii se vor face toate pe lângă unele tace anume hotărâte.

— Cariola postală dintre stațiunile Maros-Ujvár și Vințul de sus, care comunică de două-ori pe zi, se strămută cu începere dela 21 a l. c. pe linia Maros-Ujvár — Cucerdea sēcuiască (la stațiunea căii ferate). Mersul este acesta:

I.

Pleacă: dela Maros-Ujvár la	1 oară	după prânz.
Sosesc: la Cucerdea sec. "	2 "	15 m. după am.
Pleacă: dela Cucerdea sec. "	4 "	" " "
Sosesc: la Maros-Ujvár "	5 "	15 " " "

II.

Pleacă: dela Maros-Ujvár la	5 oare	— m. d. am.
Sosesc: la Cucerdea sec. "	6 "	15 " " "
Pleacă: dela Cucerdea sec. "	5 "	— " dim. "
Sosesc: la Maros-Ujvár "	6 "	15 " " "

— În comuna Farkastelke din comitatul Albeinferioare se deschide cu 21 a l. c. oficiu postal, care va comunica cu oficiu postal din Blaș țilnic prin cariola postală. Teritoriul de imanuare îl formează comunele: Farkastelke, Cerghidul mare și mic și Cenadul săsesc. Acest oficiu este autorizat a primi, espeda, înmanua și solvi asignațiuni până la suma de 300 fl. — Mersul cariolei este acesta:

Pleacă: dela Farkastelke la	9 oare	30 m. a. m.
Sosesc: la Blaș . . . "	11 "	15 " " "
Pleacă: dela Blaș . . . "	2 "	15 " p. m.
Sosesc: la Farkastelke "	3 "	45 " " "

— Se escrie concurs cu termin de trei săptămâni, începând dela 14 Octombrie n. pentru ocuparea postului vacant de oficiu din Nocrich (comitatul Sibiiului). Condițiuni: contract de oficial și cautiune de 100 fl. v. a. în bani gata.

Emolumentele: salariu de 200 fl. v. a., 40 fl. spese de cancelarie și 1300 fl. relut pentru comunicația țilnică a postei dintre Sibiiu și Nocrich.

Petițiunile sunt a se adresa în timpul indicat la direcția postală din Sibiiu.

— Cu începere dela 21 a l. c. st. n. se deschide oficiu nou de postă în comuna Surduc din comit. Solnoc-Dobăca, care va comunica de patru ori pe săptămână și anume: Luni, Mercuri, Vineri și Sâmbătă prin cariola postală cu oficiu postal din Cski-gârbou. Teritoriul de imanuare sunt comunele: Christolțul mic, Salona, Surduc și Tóth-Szállás.

Acest oficiu va primi, espeda, imanua și solvi asignații până la suma de 200 fl.

* (Mulțămită publică.) Comitetul „reuniunii femeilor române“ din Sibiiu esprimă prin această mulțămită sa dnului Moise Moga, pantofariu și pelariu în Mercurea pentru 4 cărți și o broșură, pre cari a binevoit a le dona bibliotecii scoalei noastre de fetețe.

Sibiiu, în 13/25 1885.

Maria Cosma,
președintă.

Anastasia Toma,
secretară.

* (Un proces pentru o sărutare.) — În Gotha, Germania, judecătoria va avea să decidă, dacă este o insultă pentru un bărbat, când o fată îl sărută fără voia lui. Un rentier de acolo, pe când juca *scat* (în cărți) a pășit grozava rușine, că o chelnăriță șugibeată l-a sărutat pe obraz. Deși toți au privit aceasta drept

o glumă inofensivă, rentierul a dat în judecată pe aceea fată pofitoare de sărutări și anume mai mult din cauză, că nevasta rentierului, auzind de sărutarea fatală a făcut acasă o scenă dintre cele mai animate.

Loterie.					
Sâmbătă în 24 Octombrie.					
Buda:	40	90	65	27	33
Miercuri în 28 Octombrie.					
Sibiu:	41	25	23	59	30

Nr. 2652 Plen. [1181] 1—3

CONCURS

pentru stipendii și ajutoare din fundațiunea Andronic.

Din fundațiunea Andronic sunt a se conferi pe anul 1886 următoarele stipendii și ajutoare:

a) **patruzeci și patru stipendii și ajutoare** de câte 30 fl. pentru tineri, cari au intențiunea de a se aplica ca noviți la meserie și industrie, apoi pentru învățăcei aplicați deja la meserie și industrie, și în fine pentru învățăcei, cari au devenit sodali (calfe) în decursul anului 1885.

b) **doză-spre-dece ajutoare și anume: cinci** câte de 100 fl., **cinci** câte de 150 fl. și **doză** câte de 200 fl. pentru sodali (calfe), cari sunt în condițiunile recerute de a se face măestri;

c) **un stipendiu** de 50 florini anual pentru un tiner, care intenționează a deveni arhitect practic;

d) **un stipendiu** de 300 fl. anual pentru un tiner, care cercetează o școală edilă superioară în patrie, sau în străinătate.

Toți, cari voiesc a concurge la aceste stipendii și ajutoare, trebuie să dovedească:

a) prin atestatul de botez, că sunt români greco-orientali din Transilvania;

b) prin atestatul oficiului comunal (primăriei), stăruirea averii proprii și a părinților;

c) prin atestatul oficiului parohial, la care aparține concurentul sau familia concurentului, dacă trăiesc părinții, câți copii minoreni sunt, și câți din acestia umblă la școală?

În special **tinerii**, cari au **intențiunea** a se aplica ca noviți la meserie și concurg la un stipendiu câte de 30 fl., afară de recerințele generale indicate mai sus, trebuie să mai întruniască următoarele condițiuni:

1. Să nu fie mai tineri de cât de 12 ani;

2. Să fie cercetat cu succes bun școala elementară, ceea ce este a se dovedi prin atestate școlare;

3. Să fie încheiat contract cu maestrul conform §-lui 61 al legii industriale (art. leg. XVII: 1884), ceea ce se va dovedi prin așternerea contractului original, sau în copie legalizată.

Învățăceii aplicați deja la meserie sau industrie, cari concurg la un stipendiu câte de 30 fl., afară de recerințele generale, trebuie să mai întruniască următoarele condițiuni:

1. Să fie angajați la vre-un maestru cu contract, care să se alature la cerere.

2. Să aibă purtare bună dovedită cu atestat dela maestrului, la cari au fost și sunt în învățătură.

Sodalii, cari concurg la vre-un ajutoriu de 30 fl., afară de recerințele generale, trebuie să întruniască următoarele condițiuni:

1. Să fie terminat periodul de învățătură în decursul anului 1885, ceea ce se va dovedi prin atestatul autorității industriale conform §. 67 din art. leg. XVII: 1884.

2. Să arete un sporiu și o purtare bună prin atestatul maestrului eventual prin cartea de lucru (§. 99 din legea citată).

3. Să arete câte limbi sciu vorbi și scrie (adeverit prin maestrul) și dacă aparțin, ca membrii la vre-o reuniune de sodali (adeverit prin președintele reuniunii).

Sodalii, cari concurg la vre-un ajutoriu câte de 100 fl., 150 fl. și 200 fl. pentru a se face măestri, au să întruniască afară de recerințele generale încă următoarele condițiuni:

1. Să fie provăduți cu certificatul de maestrul.

2. Să fie lucrat cel puțin 6 ani ca sodali, ceea ce se va dovedi prin atestatele cererilor.

În cerere să se arete anume: unde voiesce a se aședa ca maestru și ce fel de mijloace bănești mai are pentru a-și începe meseria pe socoteala lor, asemenea să producă și alte documente recomandatoare, precum d.e. că sunt membrii ai vre-unei reuniuni de sodali (certificat dela președintele reuniunii).

Tinerii, cari concurg la stipendiu de 50 fl., pentru a deveni arhitecti practici, au să întruniască afară de recerințele generale încă următoarele condițiuni:

1. Că au absolvat cu succes bun 4 clase din școlile reale sau gimnaziale (atestate școlare);

2. Că sunt primiți ca învățăcei la un arhitect practic (contractul cu arhitectul).

Tinerii cari concură la stipendiu de 300 fl., pentru a cerceta o școală edilă superioară, au să întruniască afară de recerințele generale încă următoarele condițiuni:

1. Că au absolvat cu succes bun cel puțin 4 clase din școlile reale sau gimnaziale (atestate școlare).

2. Că au făcut praca recerită la un arhitect practic (adeverința dela arhitect).

3. În cerere să se arete anume școala, care se intenționează a se cerceta.

Dela toți concurenții de ori-ce categorie se recere, ca cererile să fie scrise și subscrise **cu mâna lor proprie** și adresate consistoriului archidieceșan gr. or. din Sibiu, și să intre aici cel mult până la **1 Decembrie a. e. st. vechiu**.

Cererile sosite după acest termen și cele ce nu vor fi instruate precum se recere mai sus, nu se vor lua în considerare.

Din ședința plenară a consistoriului archidieceșan ținută în Sibiu 7 Octombrie 1885.

Miron Romanul m. p.,
archiepiscop.

Fabrica c. r. regnicolară

de învălitoare și țoale

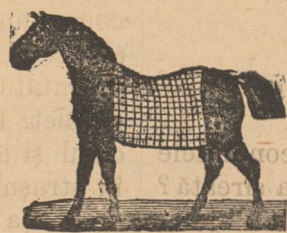
care există de 87 ani,

mai înainte:

Lichtenauer-s W-we & Söhne,

trimite prin depositul seu din Viena

Învălitoare pentru cai

lungi de 190 cm., late de 130 cm., de o calitate escelentă, cu basă întunecoasă și brodării luminoase, — o bucată cu **1 fl. 50 cr.**

socoteite fiind aci și spesele de expediție, prin urmare fără șpeșe. [1176] 2

Numai din cauza fabricării în masse mari și a magazinului nostru urieș suntem în stare de a vinde aceste învălitoare pentru cai cu așa un preț ne mai plemoat de mic.

Espediția se face cu rambursă. Cele ce nu-i convin primitoriului, se reprimesc.

Adresa me rog să se însemne esact.

Haupt-Niederlage Silberstern Wien I.

Rothenthurmstrasse 14.

Nr. 233. [1179] 2—3

CONCURS

Devenind vacante stațiunile învățătoresci în comunele din tractul protopresbiteral al Mediașului, prin aceasta se deschide concurs cu termen de **15 zile** dela prima publicare prelângă următoarele emolumente:

1. Hașag, cu salariu de 150 fl. v. a., și quartir.

2. Frêua, cu salariu de 150 fl. v. a., quartir și lemne.

3. Vorumloch, cu salariu de 150 fl. v. a., quartir și lemne.

4. Bratei, cu salariu de 150 fl. v. a., quartir și lemne.

5. Buzd, cu salariu de 150 fl. v. a., quartir și lemne.

Doritorii de a ocupa vre-unul din aceste posturi mai sus însemnate, au a-și așterne documentele lor instruite conform prescrierilor legii, și subscri-

sul oficiu protopresbiteral, până la termenul indicat.

Mediaș, 28 August 1885.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Mediașului.

Dionisia Chendi,
admo. protopresc.

De necrețut! dar adevărat!

Pantaloni de iarnă

Eu având **1400 bucăți de** pentru bărbați de ori-ce mărime, pe cari i-am procurat pe calea unei licitațiuni cu un preț bagatel, și cari se disting prin aceea, că **în foarte mult, că sunt groși, de o croitură minunată, și făcuți gata costă** [1184] 1

numai **1 fl. 20 cr.**

Până când nu mi se va găta provisiunea. Cu tot prețul cel bagatel acesti pantaloni sunt **foarte eleganți, de tot noi, fără uici o smintă, neprețuibili.** La comandă este de a se însemna numele comanditei. Expediția se face cu rambursă. De vândare la Hecht's

Depot fertiger Winterwaare,
Wien, I., Kolowratring Nr. 90.

De 50 de ani

esistă firma cu cel mai bun renume de stofe **En gros**

„Zum guten Hirten“

(la păstoriul cel bun)

mai înainte Vincenz Strohschneider,

VIENA,

I. Rothenthurmstrasse 14.

Această firmă își vinde depositul seu de stofe adevărate de lână de Brünn

în resturi pentru îmbrăcăminte întregi de bărbați,

cari ajung pe deplin pentru un rând de îmbrăcăminte complete, și anume, pentru căpuc, vestă și pantaloni, de toate colorile și de o calitate nestricăcioasă, pentru prețul fies, dar bagatel de

Calitatea II., pentru o îmbrăcăminte completă fl. 3.50

Calitatea I., „ „ „ „ fl. 4.50

Mostre nu se trimit, dar me oblig prin aceasta în public, că stofa ce nu va conveni, o voi reprimi-o fără nici o rezervă. [1183] 1

Espedarea se face **fără calcularea speselor de pachetare**, după trimiterea prețului, sau cu rambursă postală.

8—13 sortiri pe an.

Losuri de cele mai bune și mai eftine!

În fie-care lună una sau două sortiri, câștigurile principale fl. 50.000, 25.000, 15.000, 10.000, 5.000, 1000 etc.

Franci, 100.000, 4000, 1000 în aur etc.

Sortiturile cele mai de aproape: Losuri crucea roșie ung. 1 Novembrie, fl. 25.000, 15.000, 10.000, 3% totdeauna fr. 100.000, losuri de Laibach 1 Ianuarie 1886, câștigul principal fl. 25.000; losuri crucea roșie austr. câștigul principal fl. 50.000.

Din incidentalul sortirei lusurilor de crucea roșie ung. la 1 Novembrie, și a losurilor red sârbesci de 3% dela 4 Novembrie atențiunea publicului asupra consecutului combinat și edat numai de mine, care prelângă solvirea unor mici rate lunare promit cel mai mare câștig, oferez deci:

Grupa A.	{ 1 los de Laibach 1 los crucea roșie austriacă 1 los crucea roșie ungurească }	de solvit sunt 28 rate lunare cu 2 floreni; pe an 8 sortituri.
Grupa B.	{ 1 los sârbesc 3% 1 los de Laibach 1 los crucea roșie ungurească }	25 rate lunare à fl. 3; pe an 10 sortituri
Grupa C.	{ 1 los sârbesc 3% 1 los de Laibach 1 los crucea roșie ungurească 1 los crucea roșie austriacă }	26 rate lunare à fl. 4; pe an 13 sortituri.

Aceste prețuri au valoare numai încât nu se urcă cursul.

La trimiterea ratei prime primesez trimițătorul reverul potrivit cu seria și numărul localului, și imbrat legal, și prin aceasta și asigură dreptul de concurs la sortitura din 1 și 14 Novembrie.

Comandele se pot face în mod mai profitabil prin asignațiuni postale, și dacă se pretinde și prelângă rambursă ratei prime, fiind suficientă însemnarea grupeii; executarea promptă.

Prospecte, liste și calendare de sortire se trimit gratis și francate.

Casa de schimb și împrumut

A. Gutfeld, mai înainte Leutholtz et. Comp.

esistentă dela 1870

Viena I. Wipplingerstrasse 27.

[1182] 1

Losurile destinate pentru reverse, sunt espuse la localitățile prăvăliei spre a putea fi privite conform dispozițiilor legii.

Toate losurile austriace și unguresci le vind pre lângă rate lunare eftine cu drept de concurs la solvirea ratei prime